

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

22. juni 2017

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 347 (Alm. del) af 18. maj 2017 stillet efter ønske fra Benny Engelbrecht (S)

Spørgsmål

Vil ministeren lave en opdateret beregning af den såkaldte hængekøjeudfordring på baggrund af aftalen om boligskat? Beregningen skal laves under forudsætning af balance på den strukturelle saldo i 2025. Det ønskes ligeledes oplyst, hvad væksten i det offentlige forbrug antages at være frem mod 2040.

Svar

Med aftalen om en ny model for boligbeskatningen har regeringen og et bredt flertal i folketinget indgået en aftale som sikrer tryghed om boligskatterne de kommende år.

Aftalen indebærer blandt andet en forventet nedsættelse af ejendomsværdiskattesatsen og grundskyldspromillen samt en skatterabat til nuværende boligejere, så ingen nuværende boligejere kommer til at betale mere i ejendomsskatter ved overgangen til det nye vurderingssystem i 2021. Desuden indføres en indefrysningssystem, der sikrer automatisk indefrysning af stigninger i boligskatten for boligejere gældende for grundskyld fra 2018 og for samlede boligskatter fra 2021. De provenumæssige konsekvenser af aftalen fremgår af tabel 1.

Provenuvirkningerne er målt i forhold til fremskrivningen i *Danmarks Konvergensprogram 2017*, hvor ejendomsskatterne beregningsteknisk blev fremskrevet som en fast andel af BNP efter 2020.

Mia. kr. efter tilbageløb (2017-niveau)	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2035	2040	Varig virkning
Nyt boligbeskatningssystem	-0,1	-0,7	-1,1	-4,0	-3,9	-3,4	-3,2	-2,8	-0,8	-0,1	-0,3

Anm: Virkning på strukturel primær saldo (dvs. strukturel saldo ekskl. rentebetalingen).

Kilde: Skatteministeriet.

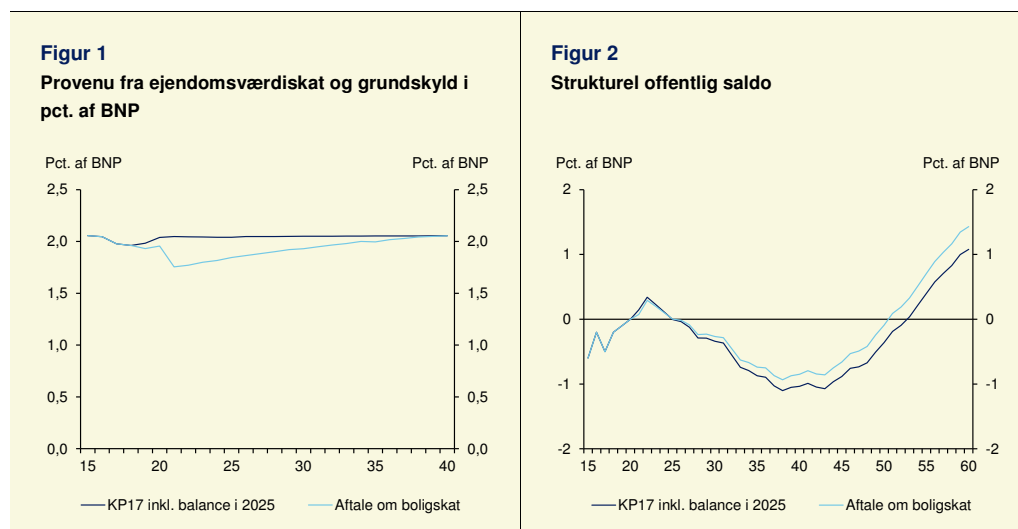
Udover ovenstående kommer et skønnet engangsbeløb på ca. 13¼ mia. kr. (umiddelbar virkning, 2019-niveau), svarende til skønnet ca. 8½ mia. kr. efter tilbageløb (2017-niveau), som afspejler tilbagebetaling vedr. ejerboliger og erhvervs-ejendomme, hvor der er betalt skat af for høje vurderinger mv. Engangsudbetalingen er neutral for den strukturelle saldo. Rentevirkningen af engangsudbetalingen svarer til knap ½ mia. kr. i 2025, *jf. også Vækst og Velstand 2025, s. 143.*

Aftalen er finansieret inden for rammerne af det finanspolitiske råderum og et mål om strukturel balance på den offentlige saldo i 2025. Det finanspolitiske råderum – beregningsteknisk indregnet som offentligt forbrug – reduceres i perioden 2018-2025 i overensstemmelse med saldomålsætningen om strukturel balance i 2025.

Finansieringen er varig, da det offentlige forbrug efter 2025 beregningsteknisk følger det demografiske træk samt velstandsudviklingen.

Skatterabatten i forbindelse med overgangen til det nye vurderingssystem bortfalder gradvist frem mod 2040, hvor provenuet fra boligskatte skønnes at nå det tidligere niveau, *jf. figur 1.* Derved styrkes de offentlige finanser i årene efter planlægningshorisonten, *jf. figur 2.*

Den finanspolitiske holdbarhedsindikator forbedres dermed med omtrent 0,15 pct.-point af BNP. Samtidig reduceres hængekøjeudfordringen – målt ved underskuddet på den strukturelle offentlige saldo i årene 2041-2045 – med i størrelsesordenen 0,2 pct. af BNP.

Kilde: Danmarks Konvergensprogram 2017 og egne beregninger.

Boligaftalen indebærer, at den gennemsnitlige vækst i det offentlige forbrug i årene 2018 til 2025, i et forløb, hvor råderummet beregningsteknisk placeres som offentligt forbrug, reduceres til ca. 0,9 pct. om året mod 1,0 pct. om året i et for-

løb baseret på Danmarks Konvergensprogram 2017, inklusiv et mål om strukturel balance i 2025.

For perioden 2018 til 2040 som helhed er den gennemsnitlige vækst i det offentlige forbrug omtrent uændret. Det offentlige forbrug vokser i gennemsnit med mellem 1 og 1,1 pct. om året (konkret 1,05 pct. om året) i Konvergensprogram 2017 (inkl. et mål om strukturel balance i 2025) og med godt 1 pct. (konkret 1,02 pct.) i et forløb inkl. boligaftalen.

Med venlig hilsen

Kristian Jensen
Finansminister